

засобів, щонають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, та ін.полицейські заходи, спрямовані на перевірку дотримання громадянами вимог законодавства.

Таким чином, слід погодитися з ученими, які вказують, що публічна безпека повинна утворювати атмосферуспокою, обстановку впевненості в надійності та ефективності захисту від ймовірних злочинів та інших протиправних посягань, у наявності для цього відповідних гарантій, відчуття безпеки, на яку можна покластися, якій впевнені суб'єкти права. Публічна безпека утворює такий стан суспільної та особистої свідомості, такий соціальний настрій, який характеризується відсутністю загроз життю і здоров'ю, свободі, недоторканності та безпеці людей, власності та іншим цінностям, коли люди почувають себе в безпеці [4, с.685].

Отже, усі полицейські повноваження повністю або частково спрямовані на забезпечення публічної безпеки в широкому розумінні цього поняття, тобто створення таких умов, за яких громадяни будуть не тільки захищені від протиправних посягань та інших видів небезпек (стихійних лих, надзвичайних станів тощо), а й зможуть на належному рівні реалізовувати свої права.

1. Закон України «Про Національну поліцію». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19> від 02.07.2015 № 580-VIII

2. Третяк В.В. Економічна безпека: сутність та умови формування / В.В. Третяк // Економіка і держава. – 2010.- № 1. – С. 6–8.

3. Ліпкан В.А. Адміністративно-правове регулювання національної безпеки в Україні/ В.А. Ліпкан// монографія. – К.: КНУВС.– 2008. – 439 с.

4. Кримінальний кодекс України: науково-практичний коментар. – Х.: Одісей. – 2004. – 1148 с.

Денисенко Є.М.

курсант факультету підготовки

фахівців для органів досудового розслідування

Науковий керівник:

Логвиненко Б. О.,

д.ю.н, доцент, завідувач кафедри адміністративного права,

процесу та адміністративної діяльності ДДУВС

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Актуальність питання адміністративної відповідальності осіб, що не досягли відповідного віку, тобто неповнолітніх осіб, пов'язано зі значним збільшенням кількості проступків, вчинюваних такими особами. Ситуація загострення проблеми адміністративних правопорушень є наслідком як

проблем державного характеру, тобто погіршення політичного, соціального та економічного положення в Україні, так і з технологічним прогресом. Такий стан викликає занепокоєння не лише у суспільстві, але і з боку державних органів, як законодавчих, так і виконавчих і вимагає теоретико-правового розгляду.

З огляду, на вище викладене, вважаємо за необхідне надати дефініцію поняттю «адміністративна відповідальність». Вітчизняне адміністративне законодавство не надає визначення поняття «адміністративна відповідальність», тому наукова література надає різні визначення «адміністративної відповідальності», так Ю. Битяк розуміє під адміністративною відповідальністю «накладення на правопорушників загальнообов'язкових правил, які діють у державному управлінні, адміністративних стягнень, що тягнуть за собою для цих осіб обтяжливі наслідки матеріального чи морального характеру». У свою чергу, В. Копейчиков зазначає, що «під адміністративною відповідальністю слід розуміти застосування уповноваженим органом чи посадовою особою адміністративного стягнення до особи, яка вчинила правопорушення, що за своїм характером не тягне за собою відповідно до чинного законодавства кримінальну відповідальність» [2]. В. Колпаков визначив адміністративну відповідальність як «реагування держави на адміністративне правопорушення, що полягає в застосуванні уповноваженим органом або посадовою особою передбаченого законом стягнення до суб'єкта правопорушення» [3].

Виходячи з вище написаних визначень про адміністративну відповідальність можна говорити про неї, як про один із видів юридичної відповідальності особи за вчинені правопорушення, визначені Кодексом України про адміністративні правопорушення, що тягнуть за собою негативні наслідки (позбавлення) у вигляді застосування заходів адміністративного впливу(стягнення) до правопорушника.

Відповідно до Кодексу України Про адміністративні правопорушення, «адміністративне стягнення є мірою відповідальності і застосовується з метою виховання особи, яка вчинила адміністративне правопорушення, в дусі додержання законів України, поваги до правил співжиття, а також запобігання вчиненню нових правопорушень як самим правопорушником, так і іншими особами» [4]. Суб'єктами адміністративної відповідальності є фізичні особи, що вчинили правопорушення у віці, за яке Кодексом України Про адміністративні правопорушення» передбачена відповідальність. Такі суб'єкти також називаються загальними. Але існує поняття спеціального суб'єкта адміністративної відповідальності, тобто такого, який крім загальних ознак володіє додатковими, наприклад, статус, вік тощо.

Так, особа, яка не досягла 18 річного віку є спеціальним суб'єктом адміністративної відповідальності. Такі особи є неповнолітніми, зокрема, відповідно до Кримінального процесуального кодексу України

«неповнолітня особа – малолітня особа, а також дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років» [5]. В свою чергу, статтею 13 КУпАП визначається, що «до осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються відповідні заходи впливу» [4].

Стаття 24-1 КУпАП надає вичерпний перелік заходів, які застосовуються до неповнолітніх. Серед них:

- зобов'язання публічно або в іншій формі попросити вибачення у потерпілого;

- попередження;

- догана або сувора догана;

- передача неповнолітнього під нагляд батькам або особам, які їх замінюють, чи під нагляд педагогічному або трудовому колективу за їх згодою, а також окремим громадянам на їх прохання [4].

«У сучасних умовах адміністративна відповідальність не виконує своїх функцій у боротьбі з девіантною поведінкою неповнолітніх, оскільки при притягненні до адміністративної відповідальності останніх застосовуються заходи виховного впливу, які не є адміністративними стягненнями і не призводять до настання юридичних наслідків для правопорушника» [6, с.58]. Такі заходи не є достатньо результативними під час їх застосування до неповнолітньої особи, яка порушує встановлені правові норми у державі.

Відтак, з огляду на велику кількість правопорушень, вчинюваних особами, які не досягли 18 річного віку, необхідним у сучасних умовах є реформування законодавчої системи, деталізація правових норм та застосування більш впливових заходів адміністративного впливу.

1. Битяк Ю.П. Адміністративне право: підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гаращук. – Х.: Право, 2010. – 624 с.

2. Копейчиков В.В. Правознавство: підручник / В.В. Копейчиков. – К. : Юрінком Інтер, 2003. – 736 с.

3. Колпаков В.К. *Адміністративне право України*. Навчальний посібник / К.: Юрінком Інтер, 2004.- 544 с.

4. Кодекс України «Про адміністративні правопорушення» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

5. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 N 4651-VI [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

6. Кукишинова О. *Особливості адміністративної відповідальності неповнолітніх* / О. О.Кукишинова // Митна справа. - 2015. - № 5. - С. 55-63.